

Fővárosi Ítéltábla
13.Gf.40.121/2016/6.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Ádám Sándor ügyvéd (címe) által **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a **I. r. alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, dr. Gallai Veronika ügyvéd (címe) által képviselt II. rendű alperes neve (címe) II. rendű, a Dr. Csisztai-Molnár Péter Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Csisztai-Molnár Péter ügyvéd) által képviselt III.rendű alperes neve (címe) III. rendű és IV. rendű alperes neve (címe) IV. rendű alperesek ellen kölcsön megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. október 13-án kelt 7.G.40.067/2015/17. számú ítélete ellen a II. rendű alperes által 19. és 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.500 (huszonkettőezer-ötszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a II. rendű alperes költségmentessége folytán le nem rótt 60.000 (hatvanezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az I. rendű alperessel 2011. június 20-án kölcsönszerződést kötött 31.000.000 forint összegre, 2011. november 15-én ugyancsak kölcsönszerződést kötöttek 42.500.000 forint összegre. Mindkét kölcsönszerződés teljesítésére a II., a III. és a IV. rendű alperesek készfizető kezességet vállaltak.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. október 13-án kelt 7.G.40.067/2015/13. számú ítéletében az alpereseket egyetemlegesen kötelezte, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 93.172.375 forint tőkét, ebből 77.563.927 forint tőke után 2014. szeptember 27. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összegű késedelmi kamatát. Az I., a II. és a IV. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezte, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 2.770.000 forint perköltséget.

Határozata indokolása szerint a III. rendű alperes a felperes keresetét elismerte, ezért vele szemben a perköltségben történő marasztalást mellőzte. Az I., a II. és a IV. rendű alpereseket kötelezte a felperes perköltségének viselésére, amely egyrészt a keresetre lerótt 1.500.000 forint illetékből, másrészt a felperes jogi képviseletét ellátó ügyvéd 1.000.000 forint + áfa összegű munkadíjából tevődött össze. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése alapján számította ki.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával a perköltség részét képező ügyvédi munkadíj összegét 250.000 forintra leszállítani.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben két tárgyalást tartott, melyeken a felperesi jogi képviselő nem volt jelen. Az elsőfokú eljárásban írásban előkészítő iratot terjesztett elő, illetve az elsőfokú bíróság felhívására hiánypótlásként nyújtott be egyéb beadványt. Mindezekre tekintettel a pertárgy értéke alapján megállapítható ügyvédi munkadíj összege nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel, annak mértéke jelentősen eltűzött a perben elvégzett munkához képest.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a II. rendű alperes perköltségben marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a jelen per fizetési meghagyás benyújtásával indult, a perré alakulást követően 6 oldal terjedelmű előkészítő iratot nyújtott be, amelynek számos melléklete volt. Az elsőfokú eljárásban 2015. április 24-én beadványt nyújtott be, amelyben részletesen nyilatkozott az alperesi ellenkérelemben foglaltakra, majd 2015. július 3-án és 2015. augusztus 19-én további beadványokat terjesztett elő. Ezen túlmenően a beadványok elkészítéséhez át kellett tanulmányozni a teljes szerződéses iratanyagot, az alperesi ellenkérelmeket és az egyéb periratokat is.

A II. rendű alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság hiánypótlásra nem hívta fel, a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem benyújtásán kívül a perben a jogi képviselő 4 beadványt szerkesztett és nyújtott be. A pertárgy értéke 93.172.375 forint, ezért álláspontja szerint egyáltalán nem eltűzött mértékű az elsőfokú bíróság által megállapított 1.000.000 forint.

Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság jelentősen mérsékelte az ügyvédi munkadíj összegét, mert az IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontjai alapján megállapítható ügyvédi munkadíj 2.995.171 forint lenne.

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz kizárólag az elsőfokú bíróság által a felperesnek megítélt ügyvédi munkadíj összegszerűségét vizsgálta.

A fellebbezés nem alapos.

Az IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés alapján polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege

a) 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén: a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint,

b) 10.000.000 forint feletti, de 100.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10.000.000 forint feletti összeg 3%-a, de legalább 100.000 forint.

A (6) bekezdés kimondja, hogy a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a perköltség megállapításánál a pertárgy értékét, a per tartamát, az ügy jellegét, bonyolultságát, a beadványok mennyiségét, valamint az ügyvédi munka színvonalát is számításba kell venni.

A jelen eljárás fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, amely ellentmondás folytán perré alakult. Ezt követően a felperes 6 oldal terjedelmű kereseti kérelmet csatolt, amihez - keresetének alátámasztásaként - számos mellékletet nyújtott be. 2015. április 28-án érkezett a felperes 3 oldal terjedelmű előkészítő irata az alperesi védekezésekkel kapcsolatban, majd 2015. július 10-én 2 oldal terjedelmű és 2015. augusztus 27-én 1 oldal terjedelmű előkészítő iratot terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre tekintettel megállapította, hogy jelen ügyben az elsőfokú eljárásban két nagyon rövid tárgyalás tartására került sor, a harmadik tárgyaláson az elsőfokú bíróság a határozatát hirdette ki, a felperes jogi képviselője egyik tárgyaláson sem volt jelen. A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmén túlmenően 4 előkészítő iratot terjesztett elő, amelyekből kettőhöz mellékleteket is csatolt. A per egyszerű megítélésű volt, a felperesi jogi képviselő részéről átlagos közreműködést igényelt, a szerződés áttanulmányozásán túlmenően keresetének bizonyítékait is csatolnia kellett.

A Fővárosi Ítéltábla ezen tények értékelése és mérlegelése során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj összegét helyesen állapította meg, amelynek során figyelemmel volt arra is, hogy a pertárgy értéke 93.172.375 forint.

Az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj összegét nem az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján határozta meg, bár csak erre a jogszabályhelyre utalt, hanem az IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint kiszámított ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. §-ának (6) bekezdése alapján mérsékelte.

Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy az IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontjai alapján megállapítható ügyvédi munkadíj összege a pertárgyértékre tekintettel nettó 2.995.171 forint lenne, ami azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság az IM rendelet alapján számítandó összegnél lényegesen alacsonyabb összegben állapította meg az ügyvédi munkadíjat, ezért annak további mérséklésének nincs helye, az arányban áll a jogi képviselő által ténylegesen elvégzett munkával.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A II. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a felperes 750.000 forint összegben pernyertes lett, így a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint ezen értékre figyelemmel kell a fellebbező a II. rendű alperesnek az ügyvédi munkadíjat megfizetnie a felperes részére.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes részére a jogi képviselője által a másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységére figyelemmel az ügyvédi munkadíj összegét az IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel határozta meg 22.500 forint + áfa összegben.

A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban 750.000 forint vonatkozásában lett pervesztes, költségmentességére és fellebbezésének eredménytelenségére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM

rendelet 14. §-a alapján felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli.

, 2016. május 5.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Pusztai Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő